

สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาสาขาวิชาสังคมวิทยา
(การพัฒนาชุมชน) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
The Causes of Dropout of Students in Sociology Program
(Community Development) Faculty of Humanities and
Society in NakhonSawanRajabhat University

สาวิตรี สอาดเทียน

Sawitree Sa-adthian

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

Faculty of Humanities and Social Sciences Nakhon Sawan Rajabhat University

E – mail : Sawitree.sa@nsru.ac.th

Received: 2019-06-05; Revised: 2019-07-24; Accepted: 2019-07-25

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาสาขาวิชาสังคมวิทยา (การพัฒนาชุมชน) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ และเพื่อหาแนวทางการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษาสาขาวิชาสังคมวิทยา (การพัฒนาชุมชน) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 215 ชุด เก็บข้อมูลเชิงปริมาณด้วยแบบสอบถาม และเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่ม การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา ผลการศึกษาพบว่า สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาสาขาวิชาสังคมวิทยา (การพัฒนาชุมชน) โดยรวมภาพรวมอยู่ระดับปานกลางจากสาเหตุด้านสถานศึกษา ด้านสภาพครอบครัวด้านสภาพแวดล้อมด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ผู้สอน และด้านส่วนตัวของนักศึกษาตามลำดับ แนวทางการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษาสาขาวิชาสังคมวิทยา (การพัฒนาชุมชน) ด้านมหาวิทยาลัยควรจัดระบบความช่วยเหลือกับนักศึกษาด้วยโอกาส สร้างกิจกรรมปลูกจิตสำนึกรักษสถานบันการศึกษาแห่งนี้ ควรสร้างภาคีความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกทุกภาคส่วนเพื่อส่งเสริมการมีรายได้ของนักศึกษาระหว่างเรียน ด้านครอบครัวควรให้ความสำคัญกับการเรียนของนักศึกษา ด้านสภาพแวดล้อม ที่พักควรอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน

ควรจัดกิจกรรมเสริมวิชาการ ทักษะเปิดโอกาสคิดสร้างสรรค์ และกำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลโดยนักศึกษาร่วมกับอาจารย์ ควรเสริมทักษะการใช้สื่อที่ทันสมัยด้านอาจารย์ผู้สอนต้องสร้างความเชื่อมั่นความไว้วางใจสร้างขวัญกำลังใจ และมีข้อตกลงร่วมกับนักศึกษาและด้านส่วนตัวนักศึกษาต้องแบ่งเวลาเรียนรู้ภาควิชาการและภาคชีวิต ครอบครัวสร้างบรรยากาศที่อบอุ่น นักศึกษาต้องมีความสัมพันธ์ที่ดีกับอาจารย์ มหาวิทยาลัยควรจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาเพื่อประโยชน์สาธารณะ

คำสำคัญ: สาเหตุ, การออกกลางคัน, นักศึกษาสาขาวิชาสังคมวิทยา

Abstract

This research aims to study the causes of dropout to find solutions to dropout problems of sociology students (Community Development). Data were collected from 215 samples. Quantitative data sets collected with questionnaires and qualitative data by interviewing group conversation and content analysis. The study indicated that the causes of dropout of sociology students, Overall at a moderate level, it is from the cause of the school, family, condition environment, curriculum and teaching, instructor, and personal aspects of the students respectively, the guidelines for solving the problem of student dropout of students in sociology program. The university should create a system for helping disadvantaged students, should create activities to raise awareness of this institution's love, and should create cooperation with all external parties in order to encourage students to earn income while studying. In the family, they should focus on student learning, in the environment, accommodation should be located in the appropriate environment, in the course of study and teaching, the university should organize activities to enhance academic skills provide opportunities for students to have creative ideas, and determine criteria for evaluation and evaluation made by participation between students and teachers, and students practiced by the skills of using media, instructor have built confidence, trust, morale and create

a mutual agreement. Students must divide the time of learning in the academic and life sectors, The warmth must be created within the family, Students must build a good relationship with a teacher, and the university should organize student development activities to serve the public.

Keyword: The Causes, Dropout, Students Sociology Program

บทนำ

มหาวิทยาลัยจัดเป็นแหล่งวิทยาการชั้นสูงที่เอื้ออำนวยประโยชน์ต่อความเจริญของมนุษยชาติในระดับอุดมศึกษา อย่างไรก็ตาม มิใช่ว่าผู้ที่เข้าศึกษาระดับอุดมศึกษาจะสามารถสำเร็จการศึกษาได้ทั้งหมดส่วนหนึ่งต้องออกจากการศึกษากลางคันทำให้เกิดผลเสียหายตามที่นักวิชาการเรียกว่าเกิดความสูญเปล่าในการลงทุนเพื่อการศึกษากว่าคือสถานศึกษาเสียเวลาในการบริหารจัดการเสียทรัพยากรในการลงทุนและเสียโอกาสในการสร้างคน ส่วนผู้เรียนเสียเวลาเสียเงินทอง และประการสำคัญคือเสียขวัญและกำลังใจในการถดถอยเพื่อไปเริ่มต้นใหม่รวมทั้งภาครัฐก็จำเป็นต้องจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการอุดมศึกษาเป็นจำนวนมากเช่นกัน นอกจากนี้การออกกลางคันยังแสดงถึงประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนของสถาบันการศึกษานั้นๆ อีกด้วย (นวรรตน์ การเกษ และ วรณกัลยา คุณากรวิรุฬห์, 2558 : 1)

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ มีความมุ่งหมายในการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี คือมุ่งผลิตบัณฑิตที่สนองความต้องการของท้องถิ่นและสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาอุดมศึกษาของชาติ ปรัชญาการอุดมศึกษา ปรัชญาของมหาวิทยาลัยและมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพของสาขาวิชานั้น ๆ โดยเน้นการผลิตบัณฑิตให้มีความรอบรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้เหมาะสม มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์อย่างเป็นระบบ หมั่นแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และสามารถติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี รวมทั้งเป็นผู้ที่มีคุณธรรมและจริยธรรม (มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, 2560 : 62)

ข้อมูลจากสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ พบว่า อัตราการสมัครเข้าเป็นนักศึกษา สำเร็จการศึกษา และการออกกลางคันของนักศึกษา สาขาวิชาสังคมวิทยา (การพัฒนาชุมชน) ตั้งแต่ปีการศึกษา 2555 – 2560 มีดังนี้ ปีการศึกษา 2555 สมัครเข้าเป็นนักศึกษา จำนวน 77 คน สำเร็จการศึกษา 53 คน ออกกลางคัน จำนวน

24 คน ปีการศึกษา 2556 สมัครเข้าเป็นนักศึกษา จำนวน 96 คน สำเร็จการศึกษา 51 คน ออกกลางคัน จำนวน 44 คน ปีการศึกษา 2557 สมัครเข้าเป็นนักศึกษา จำนวน 99 คน ศึกษาอยู่ 48 คน ออกกลางคัน จำนวน 41 คน ปีการศึกษา 2558 สมัครเข้าเป็นนักศึกษา จำนวน 100 คน ศึกษาอยู่ จำนวน 75 คน ออกกลางคัน จำนวน 25 คน ปีการศึกษา 2559 สมัครเข้าเป็นนักศึกษา จำนวน 112 คน ศึกษาอยู่ จำนวน 82 คน ออกกลางคัน จำนวน 31 คน และปีการศึกษา 2560 สมัครเข้าเป็นนักศึกษา จำนวน 80 คน ศึกษาอยู่ จำนวน 80 คน (สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน, ออนไลน์.) จากการออกกลางคันในแต่ละปี นับว่าเป็นปัญหาสำคัญที่ส่งผลโดยตรงต่อปริมาณของมหาวิทยาลัย และถือว่าเป็นความสูญเสียทางด้านเศรษฐกิจของประเทศและของผู้ปกครอง

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าการออกกลางคันของนักศึกษาเป็นปัญหาและอุปสรรคที่ส่งผลกระทบต่อการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์เป็นอย่างดีผู้วิจัยตระหนักถึงปัญหาและความสำคัญดังกล่าวจึงสนใจศึกษาสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา สาขาวิชาสังคมวิทยา (การพัฒนาชุมชน) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการศึกษาของสาขาวิชาสังคมวิทยา (การพัฒนาชุมชน) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย

1. เพื่อศึกษาสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาสาขาวิชาสังคมวิทยา (การพัฒนาชุมชน) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
2. เพื่อหาแนวทางการแก้ไขปัญหการออกกลางคันของนักศึกษาสาขาวิชาสังคมวิทยา (การพัฒนาชุมชน) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพ และการวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อศึกษาสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาสาขาวิชาสังคมวิทยา (การพัฒนาชุมชน) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ วิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. การวิจัยเชิงปริมาณ

เป็นการศึกษาสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา ผู้วิจัยใช้วิธีวิจัยเชิงสำรวจ ด้วยแบบสอบถามที่เกี่ยวกับสาเหตุ 6 ด้าน ได้แก่ ด้านผู้เรียน ด้านครอบครัว ด้านสภาพแวดล้อม/สังคม ด้านสถานศึกษา ด้านผู้สอน และด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน สำหรับขั้นตอนในการวิจัยเชิงปริมาณประกอบด้วยวิธีการ ดังนี้

1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษากลุ่มปกติ หมายถึง นักศึกษาที่มีผลการเรียนเป็นปกติมีผลการเรียนสะสมตั้งแต่ 2.00 ขึ้นไป กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางซีและมอร์แกน ประชากร 285 คน ขนาดตัวอย่าง 215 คน ที่ระดับความคลาดเคลื่อน 0.05 และระดับความเชื่อมั่น 95%

1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อให้สอดคล้องกับวิธีการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้เลือกเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ คือ ด้วยแบบสอบถามโดยลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประเมินค่าของ Likert โดยแบ่งระดับความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ โดยแบบสอบถามได้แบ่งออกเป็น 3 ตอนดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหการออกกลางคันของนักศึกษา

ในการสำรวจสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา 6 ด้าน ประกอบด้วย ด้านผู้เรียน ด้านครอบครัว ด้านสภาพแวดล้อม/สังคม ด้านสถานศึกษา ด้านผู้สอน และด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน จำนวน 65 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่าของ Likert โดยแบ่งระดับความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ ได้กำหนดให้คะแนนของระดับการประเมิน ดังนี้

ความเห็น “เห็นด้วยน้อยที่สุด”	ระดับคะแนนเท่ากับ 1 คะแนน
ความเห็น “เห็นด้วยน้อย”	ระดับคะแนนเท่ากับ 2 คะแนน
ความเห็น “เห็นด้วยปานกลาง”	ระดับคะแนนเท่ากับ 3 คะแนน
ความเห็น “เห็นด้วยมาก”	ระดับคะแนนเท่ากับ 4 คะแนน
ความเห็น “เห็นด้วยมากที่สุด”	ระดับคะแนนเท่ากับ 5 คะแนน

การแปรผลคะแนนที่ได้จากการเก็บรวบรวมแบบสอบถาม คือ ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มประชากรทั้งหมดเป็นเกณฑ์ในการแบ่งระดับความคิดเห็น ดังนี้ (วีระเดช บัวประเสริฐยิ่ง และคณะ, 2555: 83)

1.00 – 1.80	ระดับสาเหตุการออกกลางคันอยู่ในระดับน้อยที่สุด
1.81 – 2.60	ระดับสาเหตุการออกกลางคันอยู่ในระดับน้อย
2.61 – 3.40	ระดับสาเหตุการออกกลางคันอยู่ในระดับปานกลาง
3.41 – 4.20	ระดับสาเหตุการออกกลางคันอยู่ในระดับมาก
4.21 – 5.00	ระดับสาเหตุการออกกลางคันอยู่ในระดับมากที่สุด

1.3 การทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ การสร้างมาตรวัดทุกตัวในการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการสร้างมาตรวัดโดยคำนึงถึงความถูกต้องด้านเนื้อหา ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ความเชื่อถือได้ และความใช้ได้กับประชากรเป้าหมาย ดังนี้

1.3.1 ความถูกต้องด้านเนื้อหาหรือความตรงตามเนื้อหาเป็นความตรงที่ เกี่ยวกับการวิเคราะห์ตรวจสอบเนื้อหาของเครื่องมือว่าข้อความวัดได้ตรงตามเนื้อหาของ เรื่องที่ต้องการวัดหรือไม่ โดยในการตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหาผู้วิจัยให้การทบทวน วรรณกรรมเกี่ยวกับตัวแปรที่ศึกษา

1.3.2 ความเชื่อถือได้ ผู้วิจัยใช้วิธีการวัดความสอดคล้องภายในแบบครอน บาคอัลฟา ซึ่งเป็นวิธีที่นิยมใช้กันมากหาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อถือได้ของรายการแต่ละ รายการและแต่ละมาตรวัดโดยค่าอัลฟาที่อยู่ระหว่าง .50 - .69 เป็นค่าที่เชื่อถือได้ในระดับ ปานกลาง และมีค่าตั้งแต่ .70 ขึ้นไปมีความเชื่อถือได้ค่อนข้างสูง แต่หากค่าอัลฟาต่ำกว่า ระดับ .50 ถือได้ว่ามีความเชื่อถือได้น้อย (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2550: 51)

ดังนั้น ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นทั้งหมดไปทดลองใช้กับนักศึกษากำลัง ศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 4 ซึ่งมีใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน จากนั้นผู้วิจัยนำข้อมูลมา วิเคราะห์เพื่อศึกษาคุณภาพรายข้อและศึกษาคุณภาพโดยรวมโดยพิจารณาคุณภาพรายข้อที่ Item-Total Correlation(r) และพิจารณาคุณภาพโดยรวมพิจารณาที่ Alpha ซึ่งควรมีค่าไม่ ต่ำกว่า 0.70 (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2550: 57) และปรากฏว่าแบบสอบถามที่ใช้สำหรับการ เก็บข้อมูลการวิจัยมีค่าความเชื่อมั่นค่อนข้างสูงสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ได้

1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนดังนี้ การประชุมทีมงานเพื่อให้มีความ เข้าใจตรงกันในการเก็บข้อมูล เก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้แบบสอบถามจากกลุ่ม

ตัวอย่างนักศึกษาที่ออกกลางคัน จำนวน 215 ชุด และการตรวจนับและเช็คแบบสอบถามให้ถูกต้องครบถ้วน

1.5 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้วิจัยจะตรวจสอบความถูกต้องของการตอบแบบสอบถาม หลังจากนั้นดำเนินการบันทึกข้อมูลลงในไฟล์ข้อมูลเพื่อเตรียมข้อมูลสำหรับวิเคราะห์และประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปด้วยคอมพิวเตอร์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลนั้นมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.5.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จะใช้สถิติเชิงพรรณนาตามแนวทางของหลักสถิติศาสตร์ ทำการวิเคราะห์คุณลักษณะส่วนบุคคลโดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ

1.5.2 วิเคราะห์ระดับสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาสาขาวิชาสังคมวิทยา (การพัฒนาชุมชน) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1.5.3 สำหรับข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษาจะทำการจัดเป็นหมวดหมู่และจัดเรียงลำดับความถี่จากมากไปหาน้อย

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยได้กำหนดรูปแบบการดำเนินการวิจัย โดยใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพเป็นแนวทางหลัก เพื่อให้สามารถเข้าถึงข้อมูลเชิงลึกจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญได้อย่างแท้จริง เพื่อรวบรวมข้อมูลที่มีรายละเอียดและเนื้อหาสาระตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย (Cooper and Schindler, 2001) โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อรวบรวมสาเหตุปัญหาการออกกลางคัน และข้อเสนอแนะสำหรับการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษา มีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

2.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย กลุ่มเสี่ยง ได้แก่ นักศึกษาที่มีพฤติกรรมขาดเรียน ไม่มาเรียนสม่ำเสมอ มาสาย นิ่งหลับ ไม่ตั้งใจเรียน ไม่ส่งงานตามกำหนด ติด I/F พันสภาพไม่ลงทะเลียนเรียน จำนวน 6 คน และกลุ่มที่มีปัญหา ได้แก่ นักศึกษาที่มีผลการเรียนสะสมต่ำกว่า 2.00 จำนวน 6 คน

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ การสนทนากลุ่มของผู้ให้ข้อมูลหลัก และแบบสัมภาษณ์แบบลึกใช้แบบสัมภาษณ์ที่ไม่มีโครงสร้าง

2.3 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยวิเคราะห์ในเชิงเนื้อหา

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาสาขาวิชาสังคมวิทยา (การพัฒนาชุมชน) ที่เข้าศึกษาปี การศึกษา 2558-2560 มีจำนวนทั้งหมด 215 คน เพศหญิง ร้อยละ 66.5 และเพศชาย ร้อย ละ 33.5 ส่วนใหญ่นักศึกษามีอายุอยู่ระหว่าง 18-20 ปี ร้อยละ 53.5 รองลงมาคืออายุระหว่าง 21-23 ปี ร้อยละ 45.1 และมีอายุระหว่าง 24-26 ปี ร้อยละ 1.4 โดยส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ ชั้น ปีที่ 2 ร้อยละ 35.8 ชั้นปีที่ 1 ร้อยละ 28.8 และชั้นปีที่ 3 ร้อยละ 28.8 ด้านการทำงาน ระหว่างของนักศึกษา ส่วนใหญ่ไม่ได้ทำงานระหว่างเรียน ร้อยละ 81.9 ทำงานนอกเวลาในวัน ธรรมดา ร้อยละ 7 ทำงานเฉพาะวันเสาร์-วันอาทิตย์ ร้อยละ 5.6 ทำงานอื่น ๆ เช่น ร้อยละ 2.3 รับพิมพ์งานทั่วไป ร้อยละ 1.9 ทำงานกลางคืน และร้านอาหารคาราโอเกะ ร้อยละ 1.4 ใน ส่วนของรายจ่ายที่ใช้ในการศึกษาต่อสัปดาห์ นักศึกษาอยู่ระหว่าง 1,000-1,500 บาท ร้อยละ 48.4 รายจ่ายต่ำกว่า 1,000 บาท ร้อยละ 40 คน อยู่ระหว่าง 1,501-2,000 บาท ร้อยละ 7.4 อยู่ระหว่าง 2,501-3,000 บาท ร้อยละ 2.3 และอยู่ระหว่าง 2,001-2,500 บาท ร้อยละ 1.9 ด้านการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการศึกษาของนักศึกษาสาขาวิชาสังคมวิทยา (การพัฒนาชุมชน) ส่วนใหญ่จะได้จากพ่อแม่มากที่สุด ร้อยละ 94.4 จากญาติ ร้อยละ 2.3 จากแหล่งอื่น เช่น ร้อย ละ 1.9 จากพี่น้องร่วมสายโลหิต ร้อยละ 0.9 และจากแฟน จำนวน 1 คน ร้อยละ 0.5 นอกจากนี้แหล่งทุนการศึกษาจากครอบครัว ร้อยละ 75.8 จากการกู้ กยศ. ร้อยละ 20 จากทุน มหาวิทยาลัย ร้อยละ 2.3 และทุนอื่น ร้อยละ 1.9 การพักอาศัยส่วนใหญ่อยู่หอพัก/บ้านเช่ากับ เพื่อนมากที่สุด ร้อยละ 36.7 รองลงมาอยู่หอพัก/บ้านเช่าตามลำพัง ร้อยละ 29.8 พักอาศัยอยู่ บ้านตนเอง ร้อยละ 26.5 อาศัยอยู่กับญาติพี่น้อง ร้อยละ 6.0 และอาศัยอยู่วัด ร้อยละ 0.9 และ นักศึกษาสาขาวิชาสังคมวิทยา (การพัฒนาชุมชน) มีผลการเรียนสะสมส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 2.00-2.99 ร้อยละ 50.7 รองลงมาอยู่ระหว่าง 3.00-3.99 ร้อยละ 35.5 และอยู่ระหว่าง 1.00- 1.99 ร้อยละ 14.0 ซึ่งถือเป็นกลุ่มเสี่ยงและอาจกลายเป็นกลุ่มปัญหาในอนาคต

2. สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาสาขาวิชาสังคมวิทยา (การพัฒนาชุมชน) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ได้แก่

2.1 ด้านส่วนตัวของนักศึกษา

สาเหตุการออกกลางคันด้านส่วนตัวของนักศึกษา มาจากที่นักศึกษาไม่มีความรู้พื้นฐานในสาขาที่ตนเองเลือกเรียน อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 29.77 นักศึกษาขาดทุน ทรัพย์ในการศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 33.95 นักศึกษามีปัญหาเรื่องตั้งครุภ

(ห้องในวัยเรียน)อยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 77.21 นักศึกษาไม่มีความรับผิดชอบในการเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 35.81 นักศึกษามีพฤติกรรมชอบเที่ยวเตร่กลางคืน นักศึกษาต้องทำงานเพื่อหารายได้พิเศษอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 39.07 นักศึกษาต้องทำงานเพื่อหารายได้พิเศษ อยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 27.44 นักศึกษาต้องการไปเรียนในสาขาวิชาตรงตามความต้องการ อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 32.09 นักศึกษามีปัญหาด้านสุขภาพ อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 29.77 นักศึกษามีปัญหาเกี่ยวข้องกับภาระหนี้ อยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 30.70 นักศึกษาต้องช่วยเหลืองานทางบ้านจนไม่มีเวลาเรียน อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 28.37 นักศึกษาไม่สนใจเรียน ขาดเรียนมาสาย อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 33.49 นักศึกษาได้รับผลการเรียนต่ำ ทำให้ไม่อยากเรียน อยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 34.42 นักศึกษามีพฤติกรรมติดเพื่อน อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 26.98 และนักศึกษาลาออกเนื่องจากสอบบรรจุเข้าทำงาน อยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 29.30

สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาในส่วนตัวของนักศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ย 2.57 พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่มีความเห็นอยู่ระดับปานกลาง นักศึกษาต้องช่วยเหลืองานทางบ้านจนไม่มีเวลาเรียน มีค่าเฉลี่ย 3.16 นักศึกษาต้องการไปเรียนในสาขาวิชาตรงตามความต้องการ มีค่าเฉลี่ย 2.96 นักศึกษาไม่มีความรู้พื้นฐานในสาขาที่ตนเองเลือกเรียนและนักศึกษาต้องทำงานเพื่อหารายได้พิเศษ มีค่าเฉลี่ย 2.87 เท่ากัน นักศึกษาไม่สนใจเรียน ขาดเรียน มาสาย ค่าเฉลี่ย 2.65 นักศึกษาขาดทุนทรัพย์ในการศึกษา ค่าเฉลี่ย 2.64 นักศึกษามีปัญหาด้านสุขภาพ มีค่าเฉลี่ย 2.63 นักศึกษามีปัญหาเกี่ยวข้องกับยาเสพติดและนักศึกษามีพฤติกรรมติดเพื่อนมีค่าเฉลี่ย 2.61 เท่ากัน นักศึกษาไม่มีความรับผิดชอบในการเรียน ค่าเฉลี่ย 2.54 นอกจากนี้มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยนักศึกษาลาออกเนื่องจากสอบเข้าบรรจุเข้าทำงานค่าเฉลี่ย 2.48 นักศึกษาได้รับผลการเรียนต่ำ ทำให้ไม่อยากเรียนค่าเฉลี่ย 2.45 นักศึกษามีปัญหาเกี่ยวข้องกับการพนัน ค่าเฉลี่ย 2.44 นักศึกษามีพฤติกรรมชอบเที่ยวเตร่กลางคืน ค่าเฉลี่ย 2.34 และนักศึกษามีปัญหาเรื่องตั้งครุภรณ์ (ห้องในวัยเรียน) ค่าเฉลี่ย 1.34

2.2 ด้านสภาพครอบครัว

สาเหตุการออกกลางคันด้านสภาพครอบครัวมาจากครอบครัวมีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดีอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 22.33 ครอบครัวไม่มีเวลาทักตักเกี่ยวกับเรื่องเรียนของนักศึกษายู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 28.37 ครอบครัวคาดหวังต่อความสำเร็จ

การศึกษาของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 23.26 ครอบครัวแตกแยก ขาดความอบอุ่นอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 28.37 คนในครอบครัวมีปัญหาด้านสุขภาพอยู่ในน้อย ร้อยละ 21.86 ครอบครัวเข้มงวดพฤติกรรมของนักศึกษาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 27.44 ครอบครัวให้ความหวังต่อผลการเรียนของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 28.84 ครอบครัวต้องการให้ออกไปช่วยงานที่บ้านอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 33.02 ครอบครัวต้องการไปเรียนด้านอื่นที่จบมาแล้วสามารถประกอบอาชีพได้อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 24.19 และครอบครัวไม่ให้ความสำคัญต่อการเรียน อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 34.42

สาเหตุการออกกลางคันด้านครอบครัว โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ย 2.95 พิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า ทั้งหมดมีความคิดเห็นอยู่ระดับปานกลาง ครอบครัวให้ความหวังต่อผลการเรียนของนักศึกษา ค่าเฉลี่ย 3.30 ครอบครัวต้องการไปเรียนด้านอื่นที่จบมาแล้วสามารถประกอบอาชีพได้ ค่าเฉลี่ย 3.09 ครอบครัวมีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี 3.08 ครอบครัวคาดหวังต่อความสำเร็จการศึกษาของนักศึกษา ค่าเฉลี่ย 3.02 ในครอบครัวมีปัญหาด้านสุขภาพ ค่าเฉลี่ย 2.95 ครอบครัวไม่มีเวลากวดขันเกี่ยวกับเรื่องเรียนของนักศึกษา ค่าเฉลี่ย 2.93 ครอบครัวแตกแยก ขาดความอบอุ่น ค่าเฉลี่ย 2.88 ครอบครัวต้องการให้ออกไปช่วยงานที่บ้าน ค่าเฉลี่ย 2.83 ครอบครัวไม่ให้ความสำคัญต่อการเรียน 2.76 ครอบครัวเข้มงวดพฤติกรรมของนักศึกษา ค่าเฉลี่ย 2.69 ตามลำดับ

2.3 ด้านสภาพแวดล้อม

สาเหตุการออกกลางคันด้านสภาพแวดล้อม มาจากการอยู่ใกล้กับแหล่งอบายมุข สถานบันเทิงอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 29.30 เกิดการแข่งขันเรื่องผลการเรียนในกลุ่มนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 33.02 สังคมในสถาบัน เช่น การคบเพื่อนในกลุ่มเพื่อนแบ่งตามฐานะ การแต่งตัวตามสมัยนิยมอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 31.63 ที่พักของนักศึกษาอยู่ในชุมชน ทำให้ไม่มีสมาธิในการทบทวนตำราเรียน อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 32.56 ค่านิยมเรื่องการอยู่ด้วยกันแบบชู้สาวในวัยเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 27.91 ที่พักอยู่ไกลสถานศึกษา อยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 26.98 การเดินทางมาเรียนไม่สะดวกอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 34.42 ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนภายในห้องเรียนอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 30.32 การทะเลาะวิวาทหรือความขัดแย้งภายในสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 26.05 และสภาพห้องเรียนไม่มีความพร้อม ไม่น่าเรียน อยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 29.30

สาเหตุการออกกลางคันด้านสภาพด้านสภาพแวดล้อม โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ย 2.95 พิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า ค่านิยมเรื่องการอยู่ด้วยกันแบบคู่สาวในวัยเรียน ค่าเฉลี่ย 3.31 เกิดการแข่งเรื่องผลการเรียนในกลุ่มนักศึกษา ค่าเฉลี่ย 3.30 ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนภายในห้องเรียน 3.25 สังคมในสถาบัน เช่น การคบเพื่อนในกลุ่มเพื่อนแบ่งตามฐานะ การแต่งตัวตามสมัยนิยม ค่าเฉลี่ย 3.04 การทะเลาะวิวาทหรือความขัดแย้งภายในสถานศึกษา ค่าเฉลี่ย 3.00 ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนภายในห้องเรียน ค่าเฉลี่ย 2.83 สภาพห้องเรียนไม่มีความพร้อม ไม่น่าเรียน ค่าเฉลี่ย 2.73 ที่พักอยู่ใกล้สถานศึกษา ค่าเฉลี่ย 2.72 ที่พักของนักศึกษาอยู่ในชุมชน ทำให้ไม่มีสมาธิในการทบทวนตำราเรียน ค่าเฉลี่ย 2.66 และการเดินทางมาเรียนไม่สะดวก ค่าเฉลี่ย 2.62

2.4 ด้านสถานศึกษา

สาเหตุการออกกลางคันด้านสถานศึกษา มาจากระบบดูแลช่วยเหลือ นักศึกษาออกกลางคันไม่มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 33.02 ขั้นตอนต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการลงทะเบียนซับซ้อนยุ่งยาก อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 32.56 มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมให้นักศึกษาเข้าร่วมมากเกินไปอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 33.49 มหาวิทยาลัยจัดสวัสดิการช่วยเหลือนักศึกษาไม่เพียงพออยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 26.51 มหาวิทยาลัยสนับสนุนการศึกษาไม่เพียงพออยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 28.37 มหาวิทยาลัยมีกฎระเบียบ ข้อบังคับที่เข้มงวดเกินไป อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 26.05 ระบบติดตามนักศึกษาโดยอาจารย์ที่ปรึกษาไม่เหมาะสม อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 27.91 มหาวิทยาลัยกำหนดค่าลงทะเบียนไว้สูงเกินไป อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 33.02 มหาวิทยาลัยกำหนดค่าปรับลงทะเบียนล่าช้าไว้สูงเกินไป อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 21.86 และมหาวิทยาลัยปล่อยให้ นักศึกษาที่พ้นสภาพเนื่องจากไม่ลงทะเบียนเรียนต่อทำให้ไม่มีเงินชำระค่าลงทะเบียนที่ค้าง อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 32.09

สาเหตุการออกกลางคันด้านสถานศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.08 โดยพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าขั้นตอนต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการลงทะเบียนซับซ้อนยุ่งยาก อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.60 นอกจากนั้นอยู่อยู่ในระดับปานกลางทั้งหมดเรียงตามลำดับ ดังนี้ ระบบดูแลช่วยเหลือนักศึกษาออกกลางคันไม่มีประสิทธิภาพ ค่าเฉลี่ย 3.30 มหาวิทยาลัยกำหนดค่าลงทะเบียนไว้สูงเกินไป ค่าเฉลี่ย 3.15 มหาวิทยาลัยสนับสนุนการศึกษาไม่เพียงพอ ค่าเฉลี่ย 3.14 ระบบติดตามนักศึกษาโดย

อาจารย์ที่ปรึกษาไม่เหมาะสม ค่าเฉลี่ย 3.05 มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมให้นักศึกษาเข้าร่วมมากเกินไป ค่าเฉลี่ย 3.03 มหาวิทยาลัยจัดสวัสดิการช่วยเหลือนักศึกษาไม่เพียงพอค่าเฉลี่ย 2.91 มหาวิทยาลัยกำหนดค่าปรับลงทะเบียนล่าช้าไว้สูงเกินไปและมหาวิทยาลัยปล่อยให้ นักศึกษาที่พ้นสภาพเนื่องจากไม่ลงทะเบียนเรียนต่อทำให้ไม่มีเงินชำระค่าลงทะเบียนที่ค้าง ค่าเฉลี่ย 2.90 มหาวิทยาลัยมีกฎ ระเบียบ ข้อบังคับที่เข้มงวดเกินไป ค่าเฉลี่ย 2.86

2.5 ด้านอาจารย์ผู้สอน

สาเหตุการออกกลางคันด้านอาจารย์ผู้สอน มาจากอาจารย์ออกข้อสอบ ยากเกินไป อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 31.63 อาจารย์เข้มงวดการเรียนนักศึกษามากเกินไปอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 34.42 อาจารย์มอบหมายงานให้นักศึกษามากเกินไป อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 26.51 อาจารย์ไม่ให้ความสำคัญกับการมาเรียนของ นักศึกษาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 32.09 อาจารย์ไม่สนใจที่จะติดตามพฤติกรรมของ นักศึกษาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 29.77 อาจารย์ไม่จิตวิทยาในการสอนอยู่ในระดับปาน กลาง ร้อยละ 30.70 อาจารย์ไม่ติดตามผู้เรียนที่เรียนมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 24.19 อาจารย์เคร่งครัดในกฎระเบียบมากเกินไปอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 28.37 อาจารย์ขาดเทคนิคการสอน ไม่น่าสนใจอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 26.98 และอาจารย์ มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อนักศึกษา อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 29.30

สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาด้านอาจารย์ผู้สอน โดยภาพรวมอยู่ใน ระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.87 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อผลเกณฑ์ประเมินอยู่ระดับ ปานกลางทุกข้อ คือ อาจารย์ไม่ให้ความสำคัญกับการมาเรียนของนักศึกษา ค่าเฉลี่ย 3.22 อาจารย์ไม่จิตวิทยาในการสอน ค่าเฉลี่ย 2.94 อาจารย์มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อนักศึกษา ค่าเฉลี่ย 2.93 อาจารย์มีเทคนิคการสอนไม่น่าสนใจ ค่าเฉลี่ย 2.92 อาจารย์ไม่ติดตาม ผู้เรียนที่มีปัญหา ค่าเฉลี่ย 2.87 อาจารย์เคร่งครัดในกฎระเบียบมากเกินไป 2.82 อาจารย์ มอบหมายงานให้นักศึกษามากเกินไป ค่าเฉลี่ย 2.81 อาจารย์ออกข้อสอบยากเกินไป ค่าเฉลี่ย 2.80 อาจารย์ไม่สนใจที่จะติดตามพฤติกรรมของนักศึกษา ค่าเฉลี่ย 2.79 อาจารย์ เข้มงวดการเรียนนักศึกษามากเกินไป ค่าเฉลี่ย 2.62

2.6 ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน

สาเหตุการออกกลางคันด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน มาจาก เนื้อหาที่เรียนยากเกินไป อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 34.88 สาขาที่เรียนจัดกิจกรรมเสริม

หลักสูตรมากเกินไปอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 33.02 การเรียนการสอนขาดสื่อประกอบ การเรียนที่ทันสมัยอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 31.16 ไม่เปิดโอกาสให้นักศึกษาคิดกิจกรรมเองมีแต่บังคับให้ทำอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 25.58 เนื้อหาวิชาไม่สอดคล้องกับความถนัดอยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 28.84 เกณฑ์การวัดและประเมินผลไม่มีมาตรฐานอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 28.84 ขาดนวัตกรรม เทคโนโลยีและสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 27.91 สื่อ วัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนไม่เพียงพออยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 29.30 ไม่มีกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่มีผลการเรียนต่ำอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 26.98 และการจัดสถานที่ฝึกงานไม่เหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 29.77

สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.90 พิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับปานกลางเช่นกันทุกข้อตามลำดับดังนี้ ไม่มีกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่มีผลการเรียนต่ำ ค่าเฉลี่ย 3.23 การเรียนการสอนขาดสื่อประกอบ การเรียนที่ทันสมัย ค่าเฉลี่ย 3.12 สาขาที่เรียนจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรมากเกินไป ค่าเฉลี่ย 3.00 การจัดสถานที่ฝึกงานไม่เหมาะสม ค่าเฉลี่ย 2.95 ไม่เปิดโอกาสให้นักศึกษาคิดกิจกรรมเองมีแต่บังคับให้ทำ ค่าเฉลี่ย 2.85 เกณฑ์การวัดและประเมินผลไม่มีมาตรฐาน ค่าเฉลี่ย 2.84 สื่อ วัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอ ค่าเฉลี่ย 2.83 เนื้อหาที่เรียนยากเกินไป ค่าเฉลี่ย 2.76 ขาดนวัตกรรม เทคโนโลยีและสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน ค่าเฉลี่ย 2.74 เนื้อหาวิชาไม่สอดคล้องกับความถนัด ค่าเฉลี่ย 2.65

3. แนวทางการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษา สาขาวิชาสังคมวิทยา (การพัฒนาชุมชน) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ 2 แนวทาง

3.1 วิธีการป้องกันปัญหาการออกกลางคัน ได้แก่ วิธีการให้คำปรึกษาโดยอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นที่พึงขณะนักศึกษากำลังประสบกับปัญหาในสังคม วิธีการสร้างแรงจูงใจด้วยสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ วิธีการส่งเสริมกิจกรรมเพื่อสร้างความรักความสามัคคีในหมู่คณะ และวิธีด้านส่งเสริมด้านวิชาการเนื้อหาวิชาเรียน

3.2 วิธีการแก้ไขปัญหาการออกกลางคัน ได้แก่ ด้านกระบวนการเรียนการสอน การแก้ไขปัญหาด้านกระบวนการเรียนการสอนเป็นการช่วยเหลือนักศึกษาที่อยู่ต่ำกว่าเกณฑ์ กระบวนการสร้างขวัญกำลังใจและการลงโทษที่เหมาะสม

การอภิปรายผล

การวิจัยในครั้งนี้ทำให้ทราบถึงสาเหตุและแนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษาสาขาวิชาสังคมวิทยา (การพัฒนาชุมชน) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์เป็นประโยชน์ยิ่งขึ้น อภิปรายผลดังนี้

ด้านส่วนตัวของนักศึกษา

สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาด้านส่วนตัวของนักศึกษา คือ นักศึกษาต้องช่วยเหลืองานทางบ้านจนไม่มีเวลาเรียนเพื่อหารายได้มาศึกษาเล่าเรียนนอกจากนี้ยังต้องทำงานหารายได้เพราะขาดทุนทรัพย์ในการศึกษา ทั้งนี้ นักศึกษามีความต้องการที่จะเรียนในสาขาวิชานี้ แต่ด้วยความรู้พื้นฐานในสาขานี้มีน้อยจึงทำให้นักศึกษาไม่สนใจเรียน ขาดเรียน มาสาย ไม่มีความรับผิดชอบในการเรียน ได้รับผลการเรียนต่ำ ทำให้ไม่อยากเรียน บางส่วนมีปัญหาด้านสุขภาพ มีพฤติกรรมชอบเที่ยวเตร่กลางคืน ติดยาเสพติด ติดเพื่อน ติดการพนัน และตั้งครมภ์ ท้องในวัยเรียน) บางส่วนลาออกเพราะสอบบรรจุเข้าทำงานซึ่งสอดคล้องกับ รักษาทรัพย์ และคณะ (2556 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ อธิบายว่าสาเหตุการออกกลางคันหนึ่งในนั้นคือด้านส่วนตัวของนักศึกษา ลำปาง พันธุ์เพชร (2558 : บทคัดย่อ) รายงานผลงานวิจัยเรื่องข้อเสนอการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักเรียนระดับ ปวช. วิทยาลัยเทคนิคร้อยเอ็ด คณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่าสาเหตุด้านพบว่าพฤติกรรมผู้เรียน เป็นสาเหตุหลัก ค่าเฉลี่ย 4.91 ชัยมงคล จำรูญ (2543 : 34) ที่อธิบายถึงปัจจัยด้านส่วนตัวของนักศึกษา ความพร้อมในการเรียนรู้ ปัญหายาเสพติด การแบ่งเวลาเรียนไม่เหมาะสม ขาดความพยายาม ขาดความตั้งใจในการเรียน ในส่วนของเกสร อิศรางกูร ณ อยุธยา (2556: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีต่อการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์พบว่านักศึกษาคิดว่า ด้านส่วนตัว ด้านเงิน และด้านสุขภาพ เป็นสาเหตุในระดับปานกลาง และด้านที่พักอาศัยเป็นสาเหตุในระดับน้อยและอาจารย์ที่ปรึกษาคิดว่า ด้านส่วนตัว การเงิน สุขภาพ และครอบครัว และที่ที่พักอาศัยเป็นสาเหตุมาก

ที่สุด นอกจากนี้ ภูษณิศลา สิริวรพร (2557 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องสาเหตุการออกกลางคันและแนวทางการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ของสถาบันการพลศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือสภาพปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ออกกลางคันเพราะด้านส่วนตัวของนักศึกษา ประเด็นความรู้ความเข้าใจพื้นฐานในคณะที่เรียน ไม่เข้าใจในวิชาที่เรียน ผลการเรียนไม่น่าพึงพอใจหรือต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ไม่มีค่าใช้จ่ายในการเรียน ปัญหาสาเหตุ

แนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคันด้านส่วนตัวของนักศึกษาดังนี้ ในส่วนของครอบครัวต้องสร้างบรรยากาศครอบครัวที่อบอุ่นในครอบครัว การให้ความรักและความเข้าใจแก่บุตรหลาน เอาใจใส่ และเข้าใจถึงความต้องการของลูกตนเอง ในส่วนของนักศึกษาต้องแบ่งเวลาในการเรียนรู้ชีวิต ทั้งภาควิชาการในร่วมมหาวิทยาลัยที่และภาคชีวิตนอกร่วมมหาวิทยาลัย เพื่อให้ นำพาไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ ในส่วนของอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา ต้องจัดทำประวัตินักศึกษาเป็นรายบุคคลมีการคัดกรองความประพฤติ นักเรียนนักศึกษา โดยเฉพาะกลุ่มเสี่ยงต้องมีข้อมูลเชิงลึก สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับนักศึกษาเพื่อสร้างนักศึกษาที่มีคุณลักษณะพึงประสงค์และในส่วนของสถาบันการศึกษาคควรจัดภาคีเครือข่าย เพื่อร่วมมือกันดูแลช่วยเหลือนักเรียนนักศึกษาอย่างทั่วถึง และควรจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียน และเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ

ด้านสภาพครอบครัว

สาเหตุการออกกลางคันด้านครอบครัวอยู่ในระดับน้อย ครอบครัวมีความคาดหวังต่อความสำเร็จ ทั้งอยากให้ลูกของตนมีผลการเรียนที่ดี มีงานทำที่ดี บางครอบครัวครอบครัวไม่มีเวลาทบทวนเรื่องการเรียน ให้ความสำคัญการเรียนน้อย บางครอบครัวต้องการให้ลูกมาช่วยงานที่บ้านหรือกิจการของครอบครัวทำให้ลูกไม่ได้มาเรียน บางครอบครัวแตกแยก ขาดความอบอุ่น ฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี มีปัญหาด้านสุขภาพ และบางครอบครัวเข้มงวดพฤติกรรมของนักศึกษาผลการวิจัยสอดคล้องกับงานเขียนของแทนคุณ จิตต์อิสระ (2550 : 27) ได้อธิบายไว้ว่า ครอบครัวมีความสำคัญมากต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชนมากที่สุด บุคคลในครอบครัวต้องมีความรัก ความเข้าใจต่อกัน พฤติกรรมเอาใจใส่ ความรับผิดชอบ การเห็นคุณค่าและการเคารพนับถือกันเป็นการที่พ่อแม่ไม่ค่อยมีเวลาให้กับบุตรจะทำให้บุตรไม่สนิทสนมกันเท่าที่ควร ความห่างเหินกันทำให้บุตรรู้สึกแปลกแยกและเอาแต่ใจตนเองจนกลายเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น การหนีเรียน ทะเลาะ

วิวาท และต้องย้ายสถานศึกษาในที่สุด นอกจากนี้ ภูษณิศ สิริวรพร (2557 : บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง สาเหตุการออกกลางคันและแนวทางการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีของสถาบันการพลศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รายงานผลว่าด้านครอบครัวพบว่า สภาพปัญหาในระดับมาก ประเด็นที่มีสภาพปัญหามากที่สุดคือ ครอบครัวมีฐานะยากจนต้องช่วยหารายได้ ครอบครัวมีฐานะยากจน รองลงมาคือ พ่อแม่ ผู้ปกครองไม่มีงานไม่มีรายได้ ความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัวแตกแยก หย่าร้าง รวมถึงผลการวิจัยของลำปาง พันธุ์เพชร (2558 : บทคัดย่อ) เรื่องข้อเสนอการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักเรียนระดับ ปวช. วิทยาลัยเทคนิคร้อยเอ็ด คณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่สอดคล้องพบว่าสาเหตุด้านสภาพครอบครัวมีมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.90) และชาติชาย เกตุพรหม (2558 : บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การศึกษาการบริหารจัดการเพื่อลดปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีร้อยเอ็ด พบว่าสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาด้านครอบครัวคือขาดผู้รับผิดชอบสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการเรียนและนักศึกษา ไม่ได้อยู่กับบิดา มารดา

แนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคันด้านครอบครัวดังนี้ ครอบครัวควรให้ความสำคัญกับการเรียนของนักศึกษา ด้วยการใส่ใจให้คำปรึกษา พูดคุยแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับการเรียน เพื่อน อาจารย์ ตลอดสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในมหาวิทยาลัย ตลอดจนสร้างความเชื่อมั่นและไว้วางใจในตัวนักศึกษาลดความเข้มงวดเกี่ยวกับพฤติกรรมเรียนเป็นการสร้างความเข้าใจร่วมกันแทน ซึ่งสอดคล้องกับชาติชาย เกตุพรหม (2558 : บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การศึกษาการบริหารจัดการเพื่อลดปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีร้อยเอ็ด การแก้ไขปัญหาการออกกลางคันด้านครอบครัวเรื่องขาดผู้รับผิดชอบสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการเรียน แนวทางแก้ไข คือ 1) ครู และผู้ปกครองควรให้ความรัก ความอบอุ่นและกำลังใจในการดำเนินชีวิตให้คำปรึกษาร่วมมือป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักศึกษาได้ 2) สถานศึกษาและครูให้ความรู้ สร้างความตระหนักด้านการศึกษาและจิตวิทยาในการปกครองดูแลเด็กแก่ผู้ปกครอง มีระบบดูแลช่วยเหลือนักศึกษา 3) สถานศึกษาควรสนับสนุนปัจจัยที่เป็นต่อการเรียน เช่น จัดที่พัก หนังสือ อุปกรณ์การเรียน และเครื่องแต่งกาย 4) สถานศึกษาควรจัดหาและให้ทุนการศึกษาแก่นักศึกษา 5) สถานศึกษาควรส่งเสริม สนับสนุนให้ทำกิจกรรมระหว่างเรียน และ 6) สถานศึกษาควรแสวงหาความร่วมมือกับสถานประกอบการ เพื่อให้นักเรียน นักศึกษามีโอกาสเข้าไปศึกษา

ดูงาน/ฝึกปฏิบัติประสบการณ์ทางวิชาชีพ/ทำงานนอกเวลา เพื่อให้มีรายได้นำมาใช้ในการดำรงชีวิตและการศึกษา

ด้านสภาพแวดล้อม

สาเหตุการออกกลางคันด้านสภาพแวดล้อม เช่น นักศึกษานิยมอยู่ด้วยกันแบบซู้สาวในวัยเรียน เกิดการแข่งขันเรื่องผลการเรียนในกลุ่มนักศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนภายในห้องเรียน สังคมในสถาบัน การทะเลาะวิวาทหรือความขัดแย้งภายในสถานศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนภายในห้องเรียน สภาพห้องเรียนไม่มีความพร้อม ไม่น่าเรียน ที่พักอยู่ไกลสถานศึกษา ที่พักของนักศึกษาอยู่ในชุมชน ทำให้ไม่มีสมาธิในการทบทวนตำราเรียน และการเดินทางมาเรียนไม่สะดวก ผลการศึกษาสอดคล้องกับภฤชณา ศักดิ์ศรี. (2550 : 441) ที่ว่าสภาพแวดล้อมของที่ตั้งสถาบัน ถ้าตั้งอยู่ในที่มีเสียงรบกวน ผู้คนสับสนจอแจ ตั้งอยู่ใกล้โรงงาน อยู่ริมถนน ที่จราจรคับคั่ง ทำให้ไม่มีสมาธิในการเรียน สุภาภรณ์ พิมพะนิตย์ (2555 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่องสาเหตุการออกกลางคันของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ได้รายงานผลว่าอาจารย์ส่วนใหญ่เห็นว่าด้านสภาพแวดล้อมของสถาบันการศึกษาได้แก่มหาวิทยาลัยมีทุนการศึกษาสำหรับบัณฑิตที่ขาดแคลนไม่เพียงพอต่อความต้องการ สภาพแวดล้อมภายนอกสถานศึกษา และจัดห้องเรียนและห้องปฏิบัติการ นอกจากนี้ภฤชณา ศิริวรรณ (2557: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง สาเหตุการออกกลางคันและแนวทางการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ของสถาบันการพลศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือผลการวิจัยสภาพปัญหา ด้านสภาพแวดล้อมพบว่าสภาพปัญหาอยู่ในระดับมาก ประเด็นที่มีสภาพปัญหามากที่สุดคือการคมนาคม หรือการเดินทางไม่สะดวก การจัดสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาไม่เหมาะสม และสถานศึกษาอยู่ใกล้กับแหล่งอบายมุข สถาบันเทิง

แนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคันด้านสภาพแวดล้อมดังนี้ การเดินทางมาเรียนไม่สะดวกและหอพักอยู่ในแหล่งชุมชนทำให้ไม่มีสมาธิในการทบทวนตำรา ดังนั้นนักศึกษาควรจัดหาที่พักที่เหมาะสมกับการเดินทางและอยู่ออกจากชุมชนเมืองเล็กน้อย เพื่อให้สภาพแวดล้อมเหมาะสมกับการพักผ่อน การเดินทาง และการทบทวนตำราเรียน

ด้านสถานศึกษา

สาเหตุการออกกลางคันด้านสถานศึกษาเกิดจากระบบลงทะเบียนซับซ้อนยุ่งยาก กำหนดค่าลงทะเบียนไว้สูงเกินไป กำหนดค่าปรับลงทะเบียนล่าช้าไว้สูงเกินไปมหาวิทยาลัย

ปล่อยให้ให้นักศึกษาที่พันสภาพเนื่องจากไม่ลงทะเบียนเรียนต่อทำให้ไม่มีเงินชำระค่าลงทะเบียนที่ค้าง การสนับสนุนการศึกษาและจัดสวัสดิการช่วยเหลือให้นักศึกษาไม่เพียงพอไม่เพียงพอ ระบบติดตามนักศึกษาโดยอาจารย์ที่ปรึกษาไม่เหมาะสม ระบบดูแลช่วยเหลือนักศึกษาออกกลางคันไม่มีประสิทธิภาพ ตลอดจนมหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมให้นักศึกษาเข้าร่วมมากเกินไป และมหาวิทยาลัยมีกฎ ระเบียบ ข้อบังคับที่เข้มงวดเกินไป ผลการวิจัยสอดคล้องกับสมคิด รักษาทรัพย์ และคณะ (2556 : บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ที่ว่าในด้านสถานศึกษาเรื่องสาขาวิชาที่เรียนยากเกินไป มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 3.27 และสถานศึกษาอยู่ในแหล่งอบายมุข สถานบันเทิง มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด เท่ากับ 2.44 และ ภูษณิศ สิริวรพร (2557 : บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง สาเหตุการออกกลางคันและแนวทางการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ของสถาบันการพลศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ว่าปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ประเด็นที่มีสภาพปัญหามากที่สุดคือ ความเข้มงวดของกฎ ระเบียบ ข้อบังคับในสถานศึกษารองลงมาคือ การจัดระบบ ดูแลช่วยเหลือผู้เรียนด้วยประสิทธิภาพ และความสัมพันธ์ของสถานศึกษากับผู้เรียนค่อนข้างน้อย

แนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคันด้านสภาพแวดล้อมดังนี้ มหาวิทยาลัยควรมีการจัดระบบความช่วยเหลือแก่นักศึกษาด้วยโอกาส มหาวิทยาลัยสร้างกิจกรรมปลูกจิตสำนึกรักองค์กรรักษาสถาบันเพื่อให้นักศึกษามีความภูมิใจที่ศึกษาเล่าเรียนแหล่งสถานศึกษาแห่งนี้ มหาวิทยาลัยควรสร้างภาคีความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชนเพื่อส่งเสริมการมีรายได้เพื่อช่วยเหลือสนับสนุนทุนการศึกษาเพื่อปัญหาการพันสภาพนักศึกษาจากการไม่ลงทะเบียนเรียน เป็นต้น

ด้านอาจารย์ผู้สอน

สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาด้านอาจารย์ผู้สอน เกิดจากอาจารย์ไม่ให้ความสำคัญกับการมาเรียนของนักศึกษา ไม่มีจิตวิทยาในการสอน มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อนักศึกษา ไม่มีเทคนิคการสอนที่น่าสนใจ ไม่ติดตามผู้เรียนที่มีปัญหา เคร่งครัดในกฎระเบียบมากเกินไป มอบหมายงานให้นักศึกษามากเกินไป ออกข้อสอบยากเกินไป ไม่สนใจที่จะติดตามพฤติกรรมของนักศึกษา เข้มงวดการเรียนนักศึกษามากเกินไปสอดคล้องกับงานวิจัยของจารุณี มงคลแก้ว และคณะ (2553 : บทคัดย่อ) วิจัยเรื่องการศึกษาสาเหตุ

การออกกลางคันและการไม่สำเร็จการไม่สำเร็จการศึกษาตามแผนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ด้านผู้สอน สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ด้านผู้สอน พบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาจำแนกเป็นคณะพบว่านักศึกษาเกือบทุกคณะมีสาเหตุการออกกลางคันเพราะว่าอาจารย์สอนเร็วและรวบรัดเกินไปจนเรียนไม่เข้าใจ ยกเว้นนักศึกษาคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมและคณะครุศาสตร์มีสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมและคณะครุศาสตร์มีสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาเพราะว่าอาจารย์ออกข้อสอบยากเกินไป ตามลำดับ

แนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคันด้านอาจารย์ผู้สอนดังนี้ อาจารย์ผู้สอนต้องสร้างความเชื่อมั่น และความไว้วางใจกับนักศึกษาด้วยด้านวิชาการ ภาพลักษณ์ บุคลิกภาพ เพื่อเป็นแบบอย่างให้นักศึกษา นอกจากนี้สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนการสอนกับอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาด้วยข้อตกลงของแต่ละรายวิชาร่วมกับนักศึกษา โดยวิธีการร่วมแสดงความคิดเห็น สร้างกฎกติการ่วมกัน เพื่อให้นักศึกษาเกิดการยอมรับ ปฏิบัติตามไปในทิศทางเดียวกัน ตลอดจนอาจารย์ผู้สอนต้องมีการติดตามสังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียนหรือให้เพื่อนช่วยกันสังเกตเพื่อนของนักศึกษาว่ามีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่อย่างไร และมีการสร้างขวัญกำลังใจหรือการให้รางวัลหรือคำชมเชยหรือการยกย่องต่อสาธารณชนเพื่อให้นักศึกษาเกิดความภาคภูมิใจในตัวเอง

ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน

สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาด้านหลักสูตรการเรียนการสอน เกิดไม่มีกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่มีผลการเรียนต่ำ การเรียนการสอนขาดสื่อประกอบการเรียนที่ทันสมัย สาขาที่เรียนจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรมากเกินไป การจัดสถานที่ฝึกงานไม่เหมาะสม ไม่เปิดโอกาสให้นักศึกษาคิดกิจกรรมเองมีแต่บังคับให้ทำ เกณฑ์การวัดและประเมินผลไม่มีมาตรฐาน สื่อ วัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอ เนื้อหาที่เรียนยากเกินไป ขาดนวัตกรรม เทคโนโลยีและสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน และเนื้อหาวิชาไม่สอดคล้องกับความถนัด ซึ่งสอดคล้องกับภุชฉินสา สิริวรพร (2557 : บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง สาเหตุการออกกลางคันและแนวทางการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ของสถาบันการพลศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน สภาพปัญหาอยู่ในระดับปาน

กลาง ประเด็นที่มีปัญหามากที่สุดคือ เนื้อหาสาระที่กำหนดในหลักสูตรไม่เหมาะสม ร่องลงมา คือ ความไม่พร้อมของแบบเรียนและอุปกรณ์การเรียน การจัดสถานที่หรือโรงฝึกงานไม่เหมาะสม อุปกรณ์การเรียนการสอนไม่ทันสมัยเพียงพอ การสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนไม่เหมาะสม ความไม่เพียงพอของวัสดุที่ใช้ในการฝึกงาน และสาขาวิชาที่เรียนมีความยุ่งยากเกินไป หลักสูตรไม่ตรงต่อความต้องการของท้องถิ่น 2) หลักสูตรไม่สอดคล้องกับความถนัด ความสนใจของนักศึกษา และ 3) ความทันสมัยของอุปกรณ์การเรียนการสอนและสอดคล้องกับลำปาง พันธุ์เพชร (2558 : บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง ข้อเสนอการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักเรียนระดับ ปวช. วิทยาลัยเทคนิคร้อยเอ็ด คณะกรรมการการอาชีวศึกษา ปัญหาที่พบมากที่สุดคือ ความยากของเนื้อหาวิชาเรียน แนวทางการแก้ไขปัญหาคือมีการพัฒนาจัดการศึกษาและหลักสูตรที่ชัดเจน เหมาะสมกับนักเรียน

แนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคันด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนนี้ หลักสูตรควรจัดกิจกรรมเสริมวิชาการ ทักษะให้กับนักศึกษา โดยการเปิดโอกาสให้นักศึกษาคิดสร้างสรรค์กิจกรรมด้วยนักศึกษาเอง และมีการกำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลโดยนักศึกษาร่วมกับอาจารย์ อาจารย์เสริมวิชาการทักษะด้วยการใช้สื่อที่ทันสมัยสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน เพื่อให้ นักศึกษาสามารถวิเคราะห์วิพากษ์วิจารณ์ได้

ข้อเสนอแนะ

1. ควรศึกษาวิจัยเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษาสาขาวิชาสังคมวิทยา (การพัฒนาชุมชน) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์หรือนักศึกษาสาขาอื่น
2. ควรศึกษาสำรวจความต้องการของนักศึกษาในด้านต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมและจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้องความต้องการของนักศึกษาเพื่อลดปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษา
3. ควรศึกษากลยุทธ์ในการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษา
4. ควรศึกษารูปแบบการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษาในสถาบันการศึกษา

บรรณานุกรม

- กฤษณา ศักดิ์ศรี. (2550). **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพฯ : บำรุงสาส์น.
- จารุณี มงคลแก้ว, ชัดตตริย รัชเสวีศักดิ์, เอกรัตน์ เอกศาสตร์, พงษ์ศักดิ์ พงษ์ทองเจริญ, ลลิตา ธงภักดี, ชวนชม ศกุนตนาถ และอัญชลี พรามจร. (2553). **การศึกษาสาเหตุการออกกลางคันและการไม่สำเร็จการศึกษาตามแผนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา**. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- ชัยมงคล จำรูญ. (2548). **สาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนสาขาช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยการอาชีพนครนายก**. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (บริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ชาติชาย เกตุพรหม. (2558). **การบริหารจัดการเพื่อลดปัญหาการออกกลางคันของนักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีร้อยเอ็ด**. หลักสูตรนักบริหารระดับสูง กระทรวงศึกษาธิการ รุ่นที่ 5 สถาบันพัฒนาครู อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ
- แทนคุณ จิตต์อิสระ. (3 สิงหาคม 2550). **ครอบครัวพอเพียง ครอบครัวความสุข**. **มติชน**, น. 27.
- นวรรตน์ การะเกษ และ วรณกัลยา คุณากรวิรุฬห์. (2558). **ปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประจำปีการศึกษา 2557**. กองนโยบายและแผน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- ภูษณิศ สิริวรพร. (2557). **สาเหตุการออกกลางคันและแนวทางการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีของสถาบันการพลศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ**. ปริญญาการศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต วิจัยและประเมินผล มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน. **สถิตินักศึกษาสาขาวิชาการพัฒนาชุมชนคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์**. สืบค้นเมื่อ 20 พฤศจิกายน 2560, จาก<http://regis.nsruc.ac.th/>
- มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์. (2560). **คู่มือนักศึกษา**. นครสวรรค์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.

- ลำปาง พันธุ์เพชร. (2558). ข้อเสนอการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักเรียนระดับ
ปวช.วิทยาลัยเทคนิคร้อยเอ็ด สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต การบริหารจัดการศึกษา มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.
- วีระเดช บัวประเสริฐยิ่ง และคณะ. (2555). มาตรการของเจ้าหน้าที่ตำรวจและมาตรการ
ทางสังคม กับการแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียน/นักศึกษาต่าง
สถาบัน. กองวิจัยสำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ.
- สมคิด รักษาทรัพย์ และคณะ. (2556). สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ. วิทยานิพนธ์การศึกษาศาสตรมหา
บัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2550). ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : บริษัท
เฟื่องฟ้าพริ้นติ้ง จำกัด.
- สุภาภรณ์ พิมพะนิตย์. (2555). สาเหตุการออกกลางคันของนิสิต มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม. ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.
- Cooper, D.R. and Schindler, P.S. (2001) **Business Research Methods**.
McGraw-Hill Higher Education, London.